

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Eu sunt Cel ce sunt. Sunt Cel ce am făcut cerul și pământul și pe om, și toate pentru om prin cele ce s-au făcut, ca să aibă omul bucurie multă de la toată facerea lui Dumnezeu, căci Eu bucurie am voit să fie toate, iar omul să se bucure și să-L bucure pe Domnul Făcătorul și pe toate să le bucure, pe toate cele văzute și nevăzute ale facerii lui Dumnezeu. Mai înainte de a zidi prin cuvânt pe cele văzute le-am zidit pe cele nevăzute și cu ela am lucrat de le-am zidit pe cele nevăzute, iar apoi l-am zidit pe om în chip minunat ca să poată vedea pe cel ce pentru ochii lui l-am zidit ca să fie, ca să-i slujească și ca să le vadă omul.

O, e zi de duminică, și pace ție, popor al cuvântului Meu, și ce bucurie pe Mine că te am la izvorul gurii Mele, care izvorăște cuvânt pentru tine și pentru toată suflarea și pentru toate cele văzute și nevăzute ale lui Dumnezeu, măi poporul Meu! Am zidit din cuvânt, te-am zidit ca să te bucuri de Dumnezeu și să se bucure Domnul de tine, căci Eu bucurie aş vrea să fie toate și peste toate, iar omul să se bucure și să-L bucure pe Domnul Făcătorul și pe toate să le bucure, o, așa aş vrea, că mare durere și suspin s-a pus peste Mine și peste toată facerea, că n-a voit omul cel zidit de mâna Mea, o, n-a voit să se facă el bucurie pentru Domnul, căci s-a iubit pe sine și nu și-a mai iubit obârșia lui și a făcut despărțire de Dumnezeu, și totul din trufie, iar trufia vine de la iubirea de sine și nu mai ascultă omul de Dumnezeu și de cele de la Dumnezeu descoperite lui și de cele care slujesc lui, ca apoi omul să le poată mulțumi, dar dacă el n-a ascultat de nimic și de nimeni, o, a pierdut iubirea, căci iubirea este Dumnezeu, și tot ceea ce este împotriva ei este păcat.

O, nu poate omul să rămână de partea iubirii oricât l-ar îmbia și l-ar chema iubirea, el tot pe sine se alege și nu are teamă. Nici Adam n-a avut teamă când s-a ales pe sine și s-a tras dinaintea Mea și s-a tot îngâmfat apoi pentru el însuși, și tot omul care nu ascultă pe Dumnezeu este îngâmfat, și am spus aceasta deslușit acum ca să știe omul ce lucrare are el când se desparte de Dumnezeu prin neascultare de cuvântul Său, iar îngâmfarea este de la diavolul, care l-a înșelat pe om, pe cel ce s-a lăsat înșelat. O, în tot chipul am căutat de atunci și până azi să-l întorc pe om cu iubirea spre Mine ca să aibă el iubire. Păcatul însă a prins putere mare și îl biruie pe om, pe cel ce se lasă biruit.

O, ce drept, ce minunat ar fi fost să se lase omul biruit de Dumnezeu încă de la începutul său cel de la Dumnezeu. N-ar mai fi luat ființă diavolul, care să-l despartă pe om de Făcătorul lui. Trage mereu cu păcatul bietul om, și din aceasta se naște. Și-a făcut diavolul împărăție cu ajutorul omului încă de la cel dintâi om, omul cel zidit de Dumnezeu. Dacă omul ar fi ars în el de iubire pentru Dumnezeu, n-ar mai fi ars apoi în el puterea păcatului care îl desparte de Domnul pe om și nu s-ar mai fi zidit atâta iad, atâta foc, atâta păcat, iar iadul înseamnă foc mistuitor, în care se mistuie omul pic cu pic, pas cu pas, păcat cu păcat.

O, fiilor, am luptat și am lucrat mult apoi cu îngerii Mei și i-am ales pe cei iubitori și doritori de Dumnezeu și le-am dat daruri și sfințenie le-am dat și M-am descoperit lor ca să lucrez prin ei întoarcerea omului cu fața la Dumnezeu, calea înapoi, o, și au așezat părinții sfinți semne pe cale, și le-a arătat pe ele ca să-l ajute pe om spre Domnul. Așa au pus ei la locul lor aceste semne și au făcut chemare spre ele peste oameni, și așa este și această duminică așezată în calendar și se cheamă ea duminica izgonirii lui Adam din rai, iar omul să audă și să-l doară și să caute calea pierdută acum șapte mii de ani și să se lase purtat pe ea până înaintea Mea ca să-l curăț și ca să-l iert și ca să-i dau bucurie apoi în locașurile Mele.

Aș vrea să-l ajut pe om să asculte de Dumnezeu. O, uită-te, omule, ce-a pățit Adam. De la el și până la tine e suferință peste om din pricina neascultării de Dumnezeu. O, oprește-te din calea ta și pune-ți mintea să socotească. L-am așezat pe om în rai după ce l-am zidit, și l-am povățuit și i-am spus ce să facă și ce să nu facă, dar el n-a ascultat de Cel ce a zidit toate, iar neascultarea îl desparte de Dumnezeu pe om, și e primejdie mare despărțirea de Dumnezeu a omului, și toate îl

învață pe om ascultarea, dar trebuie să se aplece și să asculte, căci pământul, florile, iarba, animalele, păsările, toate Îl bucură și toate ascultă de Dumnezeu pentru că Îl cunosc, dar omul s-a întors cu spatele și nu mai ascultă. Cântă cocoșii pentru vreme de rugăciune și de slăvire pentru Dumnezeu și-i spune omului să vină spre Domnul cu glasul său și să-L slăvească pe Făcătorul său. Toate la vreme slăvesc pe Domnul și cântă cucul și aduce bună vestire și arată el faptele lui Dumnezeu și timpul lor, și totul se face primăvară și flori și iarbă presărată, iar omul ar trebui să spună mereu: Doamne miluiește!, Doamne, slavă Ție!, așa cum toate spun pe limba lor, ca să învețe și omul limba lui Dumnezeu și toate faptele Lui. Pilda animalelor care ascultă de om pentru slujire vieții omului, aceasta l-ar putea învăța pe om să asculte de Dumnezeu, de Stăpânul a toate. Am venit cu această lucrare de cuvânt pe pământ ca să-l strig pe om să vină la Mine și să stea cu Mine până la sfârșit spre mântuirea lui și să repar pe cele ce s-au stricat la început. O, unde mai are loc cu Dumnezeu cel ce vine la Mine și stă cu Mine și se duce apoi și nu stă până la sfârșit cu răbdare? O, Eu am spus: «*Cel ce răbdă cu Mine până la sfârșit acela se va mântui*», dar ce să mai fie cu cel ce vine și pleacă apoi, așa cum a făcut Adam, care n-a stat și n-a ascultat pentru statul lui cu Dumnezeu, cu casa lui Dumnezeu, cu raiul cel pentru om?

O, a căzut Adam din rai căci și-a făcut singur socoteala pentru pașii lui și și-a luat viața din mâinile Mele, și a făcut aceasta pentru că nu M-a iubit, pentru că n-a avut recunoștință înaintea Făcătorului său, iar nerecunoștința omului se scrie păcat. O, cât Mă lupt să-l îmbiu pe om să primească putere de la Mine și să ia calea înapoi și să iasă de sub împărția neascultării de Dumnezeu. Șapte săptămâni au așezat sfinții părinți înainte de praznicul Învierii Mele, timp în care omul să meargă spre Domnul cu viața sa, cu pregătirea cea pentru viață.

Să mănânce omul așa cum i-am săpus lui Adam în rai și să vină apoi spre pomul vieții, să vină curat de păcat. Așa l-am învățat prin sfinții Mei pe om, prin cei ce au osândit păcatul în însuși trupul lor ca nu cumva păcatul să-i osândească pe ei.

O, învățați, fiilor, ascultarea de Dumnezeu și toate roadele ei, că iată, îi învățăm pe oameni și împărțim peste ei cuvântul lui Dumnezeu, pe Cel ce a grăit cu omul în rai și i-a spus cum să asculte de legea raiului, iar dacă n-a ascultat i-a spus apoi roadele durerii și ale neascultării lui, așa cum este scris despre aceasta.

O, fiilor, cine cade, din pricina neascultării cade din bărcuța Mea cu voi, nu de altceva cade, chiar dacă el aruncă vină înapoi, căci Adam s-a supărat pe Dumnezeu după ce a pierdut locul său din rai și s-a pus înger de pază în fața raiului pentru păzirea pomului vieții, și pentru ca să nu lovească omul pe Dumnezeu mai înainte de coborârea Sa din cer pe pământ după om ca să Se facă pentru om Pom al vieții, pom care nu trebuie jefuit.

O, fiilor, să ceară omul răbdare de la Dumnezeu pentru multele lui păcate, căci omul este păcătos și a pierdut pe Domnul prin păcat. Eu însă stau și aștept pe cel greșit, numai să-și înțeleagă el greșeala și s-o dea de peste el. L-aș fi iertat și pe Adam pentru greșeala neascultării lui în rai, dar când M-am dus spre el să-i trezesc părerea de rău și umilința, o, s-a dezvinovățit din unul în altul și n-a voit să se aplece și să-și însușească neascultarea ca să-l fi putut milui pe el cu mila Mea și cu umilința sa, care ar fi lucrat repararea lui față de Mine.

O, fiilor, niciodată să nu vă dezvinovățiți, ci din contra, să vă recunoașteți prin cele greșite ale voastre și să le dați de peste voi prin părere de rău și prin pocăință sfântă, nu prin alt fel de pocăință, iar Eu, Domnul, să văd și să vă așez în inima Mea prin inima voastră curată față de voi înșivă față în față cu frații voștri și față de Mine, fiilor, căci Eu am spus: «*Fericiți cei curați cu inima și care văd pe Dumnezeu și ca Dumnezeu, după ce se văd ei înșiși față în față cu Domnul, recunoscându-și prin iubire greșalele lor, căci cei ce iubesc pe Domnul au inima curată, și cu ea își văd greșalele lor*».

Vă îndemn la iubire, fiilor. Fără iubire nu poate omul să postească de bucate fel de fel. Vă binecuvintez puterea duhului, a sufletului și a trupului și vă ajut, fiilor, căci voi Îmi ajutați mersul Meu, strigătul Meu peste pământ și peste om. Nu pentru voi să postiți de bucate, ci pentru Mine,

fiilor. Nu pentru voi să puteți, ci pentru Mine, iar Eu să pot pentru voi, și pentru toată suflarea apoi. Așa le doresc la toți cei botezați în numele Meu pe pământ, iar dacă omul nu-L cunoaște pe Dumnezeu și înțelepciunea cea pentru Dumnezeu, o, nu are nici putere pentru cele dela Dumnezeu date omului să le lucreze.

Vă prind și vă cuprind în Duhul Meu, fiilor. O, fiți drepti, fiți blânzi, fiți smeriți, și așa să lucrați până la praznicul Învierii Mele și unii pe alții să ne întâmpinăm pentru bucuria aceea.

O, pace vouă acum, pace, fiilor! Lucrați lucrarea raiului, măi fiilor. Fiți blânzi! Blândețea e semnul odihnei Mele în voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

29 februarie/13 martie 2016